

C A L E T E S E T B O N O N I E N S E S.

DE hoc tractu Bononiensi sic dicit Robertus Cœnalis, de re Gallica libri II. Perioche III. De Gessoriaci Morinorum portu rectè cum Meiero dixerim, verè dici Boloniam maritimam, à qua ad Douerium portum Angliæ, breuissimus est traiectus. Gessoriacum autem nauale (quod falsò Gandauum Bilibaldus affirmat) potius crediderim esse Castellum, nunc Cassel. Sunt qui alio nomine Petressam vocant, & Scalas, vulgò Scalles. Porro ex Boloniæ situ facilè est coniectare, an Iccius portus dici debeat. Qua in re ne quis hæsitet, illud ex Strabone sciendum, Interiectum maris ab Iccio in Angliam, trecenta viginti, nec amplius, stadia complectis; quæ ex æquo constituunt milliaria quadraginta. Porro Tabulæ recentiores designant à Bolonia ad Douerium milliaria Anglicana sexdecim, nempe Italicis longiora, à Calesio verò octodecim. Quo liquidò constat, à Bolonia in Angliam traiectum esse breuissimum. Differunt itaque portus Gessoriacus, & Gessoriacum nauale: quod nouissimum si quis Castellum dixerit, nolim cum eo contendere. Hæc ille.

Hanc ipsam Boloniam his verbis depingit Arnoldus Ferronius, qui Pauli Æmilij historiam Gallicam ad sua usque tempora deduxit. Est autem Bolonia & inferior, quam vocant, & superior. Bolonia inferior, vicus non septus mœnibus ante Anglorum aduentum; Ibi fanum Diuo Nicolao sacratum, & aliud Franciscanorum sodalium. Mare Anglicum, vicum alluit: prope fanum Sodalium, quod non longè abest à mari, facilissimus traiectus in Angliam. Abest à Bolonia superiore centum fere passus, & eò quid fortè amplius. At Bolonia superior, cincta mœnibus validissimis. Ibi fossæ præaltæ, muros ambientes. Totus ille locus fabulosus, ex eo genere, quod fabulum feruens maritimi homines vocant. Vnde Boloniæ nomen à feruenti fabulo, Gallico nomine inditum putant, tametsi vetus esse nomen ex Amm. Marcellino esse videamus. Hactenus Ferronius. De his consule etiam Diuæum.

V E R O M A N D V I.

HUNC tractum quem olim Veromandui inhabitant, hodie adhuc retento antiquo nomine *Vermandois* vocant. Hinc duo flumina Soma & Scaldis originem sumunt. Hic olim teste Roberto Cœnali fuit Augusta Veromanduorum, nunc diruta, restante pro reliquiis cœnobio; sedes olim Episcopalis, sed sub Medardo eius Pontifice Nouiodunum translata, ut Car. Bouillus auctor est. Locus tamen etiamnum hodie antiquum nomen tuetur, atque *Vermand abbaye* appellatur. Ex quo errare videntur ij qui S. Quintini Fanum († hodie vocant) Veromanduorum Augustam esse opinantur. Vide de iis populis sententiam Petri Diuæi, in libello Antiquitatum Galliarum Belgicarum.

